

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžik/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200146
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200146.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančeniča a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Mgr. I. B., P., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 49262/2016-42-II zo dňa 18.11.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 18/2017-48 zo dňa 19.06.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 18/2017-48 zo dňa 19.06.2018 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 49262/2016-42-II zo dňa 18.11.2016 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi priznáva proti žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj konania pred krajským súdom.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 49262/2016-42-II zo dňa 18.11.2016, ako aj rozhodnutia orgánu prvého stupňa č. 688/2016-142-I zo dňa 05.10.2016 a vrátenia veci na ďalšie konanie.

2. Žalobca písomným podaním zo dňa 11.08.2016 žiadal o sprístupnenie informácií s poukazom na § 14 zák. č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) („ZSI“) a § 9 ods. 1, ods. 2, ods. 7, ods. 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 430/2009 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o obsadzovaní voľných štátnozamestnaneckých miest na súdoch výberovým konaním a výberom v znení neskorších predpisov („vyhláška MS SR č. 430/2009 Z. z.“) a žiadal o sprístupnenie všetkých otázok písomného odborného testu vrátane možností ku každej otázke, všetkých prípadových štúdií a všetkých textov vo

všetkých cudzích jazykoch určených na preklad. Žalovaný rozhodnutím č. 49262/2016-42-II zo dňa 18.11.2016 zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. 688/2016-142-I zo dňa 05.10.2016, ktorým po vrátení vecí a opakovanom preskúmaní žiadosti rozhodol o nesprístupnení požadovaných informácií z dôvodu, že tieto informácie predstavujú databázy podľa § 130 zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon.

3. Krajský súd v odôvodnení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/262/2013-56 zo dňa 20.11.2014, ktorý v obdobnej veci (sprístupnenie obsahu jednotlivých databáz, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR vytvára podľa § 9 ods. 4 vyhlášky č. 430/2009 Z. z.) riešil sprístupnenie, resp. nesprístupnenie požadovaných informácií z dôvodu, že tieto podliehajú autorsko-právnej ochrane podľa autorského zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sžo/36/2015 zo dňa 14.12.2016 potvrdil tento rozsudok. Krajský súd sa s obsahom uvedených rozhodnutí v plnom rozsahu stotožnil. Konštatoval, že sa na obsah požadovaných databáz vzťahuje autorsko-právna ochrana. Je potrebné ich považovať za autorské dielo, pretože je výsledkom vlastnej tvorivej duševnej činnosti autora. Vytvorenie testových otázok, ktoré by preverili vedomosti uchádzačov o štátno-zamestnanecké miesto vyššieho súdneho úradníka považoval za tvorivú duševnú činnosť, ktorej výsledok je jedinečný a jeho podoba závisí od vlastností, skúseností a vedomostí osoby, ktorá túto činnosť vykonáva. Nejde len o technickú činnosť, pri ktorej výsledok by bol totožný bez ohľadu na to, aká osoba by takúto činnosť vykonávala. Ani vytvorenie textov v cudzích jazykoch určených na preklad vytvorených v zmysle § 9 ods. 8 vyhlášky MS SR č. 430/2009 Z. z. nemožno označiť za mechanickú, schematickú a rutinnú, ale za tvorivú činnosť, v ktorej sa prejaví skúsenosť a osobitosť autora, pretože tvorivá činnosť pri vytvorení obsahu databázy spočíva pri ich koncipovaní, preklade, alebo výbere konkrétnej pasáže textu medzinárodného dohovoru, resp. právneho predpisu tak, aby vybraný text bol spôsobilý overiť jazykové vedomosti uchádzača.

4. Krajský súd dospel k záveru, že požadované databázy vytvorené žalovaným v zmysle § 9 ods. 4, ods. 7, ods. 8 vyhlášky MS SR č. 430/2009 Z. z. žalobcovi nemožno sprístupniť, pretože v predmetnej veci nebol daný súhlas oprávnenej osoby na sprístupnenie požadovanej informácie a jeho nesprístupnenie zodpovedá v danej veci zákonným obmedzeniam uvedeným v § 11 ods. 1 písm. c/ ZSI.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Tvrdil, že správne orgány posúdili uvedené súbory údajov ako databázy, ktoré používajú autorskoprávnu ochranu s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EU - vo veci C-444/02 zo dňa 09.11.2004. I keď na viacerých miestach žaloby bol inak právne posúdený pojem databázy v aspekte uvedeného rozsudku Súdneho dvora, krajský súd na námietky nereagoval a pojem databáza žiadnym spôsobom neaplikoval. Ďalej mal za to, že krajský súd ako dôvod svojho výroku o zamietnutí správnej žaloby použil právny predpis, ktorý bol v čase podania a rozhodnutia vo veci samej neúčinným. V súvislosti s vyjadrením právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní o vysvetlení situácie, ktorá bola so zverejňovaním/nezverejňovaním otázok sa domnieva, že zo strany žalovaného došlo k protiprávnemu konaniu buď nezákonnou vyhláškou, alebo konal protiprávne teraz, keď odmietal sprístupniť súbory. Namietal rozpor tvrdení krajského súdu, ktorý sa vo svojom odôvodnení na jednej strane stotožnil s tvrdeniami správnych orgánov, na druhej strane používal pojmy „databáza“ v rozdielnom význame. Tento rozpor nijako nevysvetlil. Sťažovateľ následne uviedol svoju argumentáciu z prvého podaného rozkladu, ktorou spochybnil právne posúdenie diela. Podľa názoru sťažovateľa sa krajský súd ani správne orgány žiadnym spôsobom nevysporiadali s námietkou nesprávneho posúdenia databázy v zmysle § 130 autorského zákona. V spojitosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžo 36/2015 zo dňa 14.12.2016, na ktorý sa odvolával krajský súd, mal za to, že v tomto rozhodnutí sa súd rovnako nevysporiadal s pojmom databáza v zmysle vyhlášky MS SR č. 430/2009 Z. z.

6. Sťažovateľ v závere uviedol, že uvedené „databázy“ nespĺňajú niektoré obsahové a technické podmienky na právnu definíciu databázy, a preto sa na ne nemôže vzťahovať udelenie súhlasu žalovaného, tak ako to odkazuje krajský súd s ohľadom na neúčinný právny predpis. Sťažovateľ mal za to, že predmetom sprístupnenia množstva testových otázok, štúdií a prekladom sa stavia rovná šanca

pre všetkých.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a napadnutý rozsudok podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že v konaní vznikla zásadná právna otázka právneho režimu sprístupňovania, databázy písomných otázok odborného testu vrátane možností ku každej otázke, všetkých prípadových štúdií a všetkých textov vo všetkých cudzích jazykoch určených na preklad, z ktorých sa zostavuje písomný test, prípadová štúdia a text písomného prekladu z cudzieho jazyka, podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií, ak ide o obsadenie voľného štátnozamestnaneckého miesta vyššieho súdneho úradníka, probačného a mediačného úradníka a justičného čakatľa výberovým konaním.

9. Zásadnosť tejto otázky vyplýva z toho, že zákon o slobode informácií je všeobecným právnym predpisom sprístupňovania informácií, ktorý je založený na princípe generálnej klauzuly. Záonné dôvody odmietnutia sprístupnenia sú taxatívne vymedzené. Sprístupňovania informácií tohto druhu sa netýka iba Ministerstva spravodlivosti SR, ale v podstate každej povinnej osoby, ktorá vytvára databázy pre účely skúšok a overovanie spôsobilosti uchádzačov v oblasti jej pôsobnosti (napr. Slovenská advokátska komora a ďalšie profesijné komory, vysoké školy a pod.). Zákon o slobode informácií neumožňuje vytvárať rôzne právne režimy pre jednotlivé povinné osoby. Postup musí byť v druhovo rovnakých prípadoch rovnaký.

10. Podľa názoru kasačného senátu zostala v konaní spornou otázka nesprístupnenia týchto informácií s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. c/ zák. č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií z dôvodu autorskoprávnej ochrany žiadanej informácii ako diela. Nedostatočnosť odôvodnenia vytkla ministerka spravodlivosti prvostupňovému orgánu už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí č. 47112/2016-42-II zo dňa 23.09.2016.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. c/ zák. č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (zákon o slobode informácií) v znení účinnom ku dňu 18.11.2016 povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak tým možno porušiť ochranu duševného vlastníctva ustanovenú osobitným predpisom s výnimkou, ak osoba oprávnená podľa týchto osobitných predpisov na výzvu povinnej osoby na sprístupnenie informácie udelí súhlas.

12. Podľa § 130 ods. 1 zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon databázou je súbor navzájom nezávislých diel, údajov alebo iných navzájom nezávislých materiálov systematicky alebo metodicky usporiadaných a jednotlivo prístupných elektronickými alebo inými prostriedkami bez ohľadu na formu jeho vyjadrenia.

13. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 185/2015 Z. z. Autorský zákon autor má právo rozhodnúť o zverejnení alebo o nezverejnení svojho diela.

14. Podľa § 11 ods. 4 vyhl. MS SR č. 132/2017 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o obsadzovaní voľných štátnozamestnaneckých miest na súdoch výberovým konaním odborný písomný test podľa odseku 1 v deň výberového konania losuje predseda súdu z jednotnej databázy testových otázok, ktorú na tento účel vytvára a aktualizuje ministerstvo; ustanovenie § 7 ods. 6 tým nie je dotknuté.

15. Kasačný senát poukazuje na to, že v ďalšom konaní o sprístupnenie žiadanej informácie je nevyhnutné vychádzať z platnej a účinnej úpravy ust. § 11 ods. 4 vyhl. MS SR č. 132/2017 Z. z.

16. Vzhľadom na to, že konkrétny test na obsadzovanie voľných štátnozamestnaneckých miest na súdoch sa losuje z jednotnej databázy testových otázok je zrejmé, že každý jeden test je určený na zverejnenie a je vecou náhody, ktorý bude vylosovaný. Autori testových otázok museli byť uzrozumení s tým, že dielo je určené na zverejnenie. Kasačný senát súčasne poukazuje na to, že zverejnenie sa netýka správnych odpovedí k testovým otázkam. Nezverejňovanie správnych odpovedí považuje senát za súladné so zásadou proporcionality, ktorú všetky štátne orgány, vrátane súdov sú povinné aplikovať pri výklade právnych predpisov ústavne konformným spôsobom podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR v spojení s princípom právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR.

17. Uvedený výklad sa vzťahuje i k prípadovým štúdiám a k prekladom textu z cudzieho jazyka v zmysle § 12 a § 13 vyhl. MS SR č. 132/2017 Z. z.

18. Zverejňovanie jednotnej databázy testových otázok je dôležité pre vymedzenie okruhu znalostí, ktoré budú predmetom testovania. Súčasne je i prostriedkom verejnej kontroly a transparentnosti. Jednotná databáza vedená ministerstvom by mala byť dostatočne rozsiahla, aby umožňovala objektívne preverenie znalostí uchádzačov vo výberovom konaní v celej materii (pozn. princíp platí obdobne ako sú testy z pravidiel cestnej premávky). Senát s odchyľil od rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžo/36/2015 zo dňa 14.12.2016, ktoré bolo vydané pred účinnosťou Správneho súdneho poriadku.

19. O trovách konania pred krajským a kasačným súdom bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1, 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že v kasačnom konaní úspešnému sťažovateľovi bolo voči žalovanému priznané právo na úplnú náhradu doterajších trov. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 175 ods. 2 SSP krajský súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.